

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitur Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In ſeptem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

Homil. 3. in
Acta. Apost.

Homil. 7. in
Ieremiam.

quandam adhiberit exaggerationem, quamvis de Episcopis loqui videatur: non arbitror, inquit, inter Sacerdotes multos esse, qui salvi fiant; sed multo plures, qui pereant. Alij enim deficiunt in vna oblatione, alij in alia, & alij in omnibus. Et Origenes explicans illa verba Ieremiæ: *Cleri eorum non produrunt eis*; hanc profert sententiam: Nolle debetis non statim esse salvandos, quia Clerici sumus; multi enim & Præbyteri pereunt, & laici beatissimi reperiuntur, & c. Deus enim Dominus noster non tam statûs celsitudinem spectat, quam vitam & feruorem in eo existentis: quamvis Status præstantior ex seipso iuuet ad feruentiorem tutioremque vitam ducendam.

§. II

QUID QUID hætenus diximus, non edendit, vt Sacerdotes peccatores desperent, aut animum abijciant; sed vt horrore de suis peccatis concipiant, & statim pœnitentiam agant. Si enim verè pœniteant, vitamque improbam corrigant: tanta est Diuina misericordia (quod superius dicere cœpimus) vt sicut filium prodigum ad se redeuntem recepit, a primamq; stolam, annulum, & calceamenta prima restituit, & locum & honorem, quem prius habebat, ei reddidit: ita ipsi sit redditurus gratiam suam, & charitatem omnemque honorem, ad ipsorum statum pertinentem. Quemadmodum est pulcherrimè depictum in magno quodam Antiquæ Legis Sacerdote, qui vocabatur b *Iesus, filius Iosedeb,* quem vidit Propheta Zacharias indutum vestibus sordidis, & Sathanam stantem a dextris eius, vt aduersaretur ei. Et simul Angelum Domini cum alijs Angelis, vt illum defenderent: quem Iesum cum Angelus compunctum videret, conuersus ad Sathanam grauitè illum reprehendit, dicens: *numquid non iste torris erutus de igne? quid illi molestus es? & astantibus Angelis dixit: auferite vestimenta sordida ab eo, & ponite Cidarim mundam super caput eius: & ita fuit factum.* Et dixit Angelus ad eum: *Ecce abstuli à te iniquitatem tuam, & indui te mutatoris, & vestibus preciosis.* Et contestabatur Angelus Domini Iesum dicens: *Hac dicit Dominus exercituum: si in vis meis ambulaueris, & custodiam meam custodieris: tu quoque iudicabis dorsum meam, & custodies atria mea, & dabo tibi ambulantes tecum aliquos de his, qui nunc hic assistunt.* Quibus verbis magis proprijs & ad rem ipsam pertinentibus exprimi potuit fauor, & studium Dei erga Sacerdotem pœnitentem, etiam si improbus valdè fuerit? Cuius malicia in eo consistit, quod vestes habeat turpes & sordidas. Quemadmodum enim Sacerdos duplices habet vestes: quasdam communes, quibus vititur, cum agit & versatur cum alijs hominibus; alias sacras, quibus tantùm vititur, dum celebrat Diuina mysteria, & harum maculæ sunt multò turpiore: ita duplex est genus culpa-

rum

rum eius, quibus internas animæ vestes commaculat: quædam sunt culpæ contra præcepta & leges, quæ omnes Christianos obligant; aliæ multò turpiore, quas admittit contra sacra mysteria & Sacramenta, quæ administrat: in quibus quamdiu persistit, *Sathan stat à dextris eius, vt aduersetur ei.* Apud autem dicitur *stare à dextris*, & non à sinistris, quia ille est victor: miser autem peccator, tanquam victus & captus, qui nisi, dum viuere, pœnitentiam agat, eueniet ei quod dixit Dauid: *c constitue super eum peccatorem* & *Diabolus stet à dextris eius: cum iudicatur, exeat condemnatus. Fiant dies eius pauci,* & *Episcopatum eius accipiet aliter.* Quamdiu tamen vita perdurat, diuina misericordia semper est parata admittere eius pœnitentiam: *cor enim contritum* & *humiliatum nunquam despicit.* Et Angelis custodibus committit, vt Sathana se opponant, eius fraudes & calumnias euertant; vt pœnitentem protegant ac tueantur. Scriptum est enim: *e impietas impij non nocebit ei, in quacunque die conuersus fuerit ab impietate sua.* Quare si peccator sua peccatorum fluentia represserit: Deus etiam fluxum continebit suppliciorum, Dæmonumq; impetus reprimet, qui conabantur eum consumere vsque ad cineres. Et hoc est quod Angelus dixit Sathana: *in crepet Dominus in te Sathan: nunquid non iste est torrus erutus de igne?* Torris enim erat ardens igne suarum concupiscentiarum, & carnalium ac terrenarum cupiditatum; & propè erat vt totus combureretur, & absumeretur: Deus autem, eius misertus, tetigit eius cor, & ad pœnitentiam & lachrymas propter sua peccata impulit: quarum causa illum eripuit ab illo igne: ne omnino combureretur & consumeretur. Ne itaque abijcias animum, ô peccator, etiam si obfuscatum & quasi torrem grauibus peccatis denigratum flammisq; passionum tuarum ardentem te videas: sed conuertere ex corde ad Deum tuum, geme, & improbam tuam vitam defle, proponens firmiter emendationem: quia Deus misericors est, & potens, vt ab isto igne te eripiat; & primam tuam pulchritudinem tibi reddat. Hoc est quod Dominus dixit compuncto & conuerso illi Sacerdoti: *Ecce abstuli à te iniquitatem tuam,* & *indui te mutatoris.* reddidi enim tibi stolam primam gratiæ & charitatis: reliqua que virtutes & supernaturalia dona, quæ illam comitantur & exornant. Vicitur autem vocabulo mutatoriarum vestium, quæ sunt festiua, quibus non quotidie vtuntur homines; sed in diebus maioris lætitiæ, aut cum auctoritatē suā ampliùs manifestare volūt. Vt sic significaret, se etiam spirituales vestes Sacerdotalis dignitatis proprias, ei tradere: cū quibus dignè posset sua ministeria obire. Ac propterea loquens cum Angelis addit: *ponite cidarim mundam super caput eius:* auferte quam priùs habebat valde maculatam; & candidam ac mundam aliam ei imponite, exornantes eius caput (quæ pars est spiritus superior) puritate & sanctitate, quam eius dignitas exigit: tuentes & adiuuan-

c Psal.
108.6.d Psal. 30.
19.c Ezech. 33.
12.

Psalmus
102. 2.

tes eum, vt temper in potterum meis seruitijs insistat; meamque gloriam
purè in omnibus, quæ fecerit, quærat. O Diuinæ misericordiæ altitudi-
nem, quæ aded liberaliter miseræ nostræ compatitur. *f. Benedic anima mea
Domino, & noli obliuisci omnes retributiones eius: qui propitiatur omnibus in-
quitatibus tuis: qui sanat omnes infirmitates tuas, & præ omnibus, qui coronatur
in misericordia & miserationibus;* texti enim preciosam valde coronam et
immoensis suis misericordijs, quam tuo capiti imponit, protegens te pater-
na sua protectione, vt in eius amore perseverans, promissam tibi gloriam
coronam cõsequaris. vt autè clariùs agnoscas magnitudinẽ harum miseri-
cordiarum: audi duos fauores & singulares benevolentias, quas hic De-
minus Sacerdoti illipœnitenti promittit; si in obseruatione mandatorum
eius perseveret; quas eisdem offert cuicumque alteri pœnitenti, ac dolen-
ti de mala sua vita, & negligentia in suo officio. *Primus* fauor ac beneuo-
lẽtia est, quod illũ admittit ad sua officia obeunda cũ ea auctoritate & spi-
ritu, quem illa exigunt. *Iudicabis*, inquit, *domum meam, & custodies atria
mea;* templum scilicet meum, quasi diceret: auxilio meo tibi adero, vt ple-
nè impleas Sacerdotij ministeria: ita vt Sacrificium Missæ offeras, vt o-
portet; & Iudicis officium in domo Dei obeas, vt remittere possis pecca-
ta, quæ pœnitentes confitentur; zelesque Ecclesiæ honorem in omnibus
ad cultum Diuinum spectantibus. Et quoniam solus non sufficies ad res
adedo excelsas præstandas, alterum offero fauorem: *& dabo tibi ambulantes
tecum de his, qui nunc hic assistunt,* Angelos scilicet aliquos, qui in mea
præsencia assistunt, tibi assignabo. Nam, præter Angelum cuiusque
Christiani custodem, dat Deus Prælati Ecclesiæ alios 'Angelos', qui in
suis officijs illos iuuent. Et credendum est, etiam assignare omnibus Sa-
cerdotibus propter celsitudinem duorum ministeriorum, quæ obeunt: sa-
crificandi scilicet, & confessiones audiendi. Vt subsidio illis sint ad ex-
actam eorum executionem; aut saltem tempore necessitatis, aut immi-
nentis periculi mittit subsidium aliquod Angelorum, quemadmodum
misit *g. Eliseo Propheta:* vt eos tueantur ac defendant ab
eorum hostibus, qui rabie quadam contendunt San-
ctorum eorum ministeriorum fru-
ctum impedire.

g 4. Regum
6. 17.